

V této rubrice vyjde postupně deset připravených programů rozličných forem k různým biblickým textům. Programy mohou být pomoci v nouzi, ale především inspirací při přípravě vlastních zamyšlení. Využijte otázek k textu, formu programu přizpůsobte vlastní situaci, cílové skupině a prostředí. Přidejte vlastní nápady nebo využijete možnosti, které máte právě u vás.

NÁVŠTĚVA U MARTY A MARIE

Marie Medková

Lukáš 10, 38-42 - Podstatné a služebné biblické zamyšlení se seznamovací hrou pomůcky: klubíčko

Co Ježíš kritizuje? Nutno ocenit, že Marta je vzorná a starostlivá hostitelka. Posadí hosta v obýváku, běží do kuchyně, vaří jídlo, běží z kuchyně, nese jídlo na stůl, a zase pádí zpátky. Hlavně aby bylo všecičko perfektní. Na prvním místě je pohostinnost. Až zapoměla, kvůli komu všechno chystá. Zapoměla na hosta. Jenže Ježíš nepřišel, protože měl hlad. Marta a Marie jsou jeho přítelkyně. Chce s nimi být. Chce s nimi posedět. Chce s nimi mluvit. Jenže Marta celou dobu poletuje okolo s talíři a ještě vyčítá: „Ty, Marie, sedíš a já se můžu strhnout!“ Zmlkni, Marto. Ježíš vám toho chce hodně povědět. A je to dost důležité. O Bohu a životě. Zastav se na prahu mezi kuchyní a pokojem. Rozhlédni se. **Kde je to podstatné a kde služebné?**> Na plotně? Nebo na židli? **Jak se to stane, že co má sloužit se stává bičem a pánem?**>

Když to člověk čte, přijde mu všechno nad slunce jasné. Teoreticky. My ovšem vidíme příběh z odstupu. Víme, že Ježíši nezbyvá moc času. Víme, že Ježíš je VIP. Vnímáme ten příběh zvenku.

Sami taky stojíme v příběhu – v tom svém. I my jsme prvkem sítě vztahů. Okolo nás se pohybuje spousta lidí. A věnovat se jim není samozřejmé. Dá to práci, otevřít oči pro ty, kteří jsou našimi spolulidi. Uvědomit si to „spolu.“ Cítit naléhavost spolupžití. Neznáme čas, který je dán nám ani našim bližním. Ale nějaký čas máme a je často především na nás, jak s ním naložíme. **Na co a koho si ho udělá-**

me? Kolik času komu a čemu dáme? Do tohoto rozhodování promlouvají Ježíšova slova. Rozlišuj, co je podstatné a co služebné. Lítat s jídlem, organizovat má sloužit tomu podstatnému. A služebné se nemá stát cílem samým. **Kde stojíme v příběhu my?** Spolubytí Ježíše a obou sester je důležitější než konvence pohostinnosti. **Co ale znamená „spolubytí“?** Sdílení se. Znamená to naslouchat, co druhí říkají. Znamená to odpovídat nebo mlčet. Znamená to snažit se stále znovu porozumět. Znamená to být co nejvíce tam, kde jsem. Být co nejvíce s tím, s kým právě jsem. Znamená to komunikovat. **V čem je ono spolubytí právě v tohle příběhu?** Ježíš chce sdílet svou zvěst, jenže když je toho ještě potřeba tolik udělat...

Spolubytí staví na vztahu. Patří k němu naslouchání, dávání, přijímání. Znázorníme si teď vztahy pomocí provázku. Představím se a hodím klubko někomu, kdo ho nemá. Tak udělám první krok k navázání vztahu. Ten, kdo ode mě klubko přijal, zopakuje mé jméno, přidá své, a hodí klubko dál atd. *Hra končí, když se všichni drží provázku, nikdo nezůstal bez něj. Všichni se nadále drží provázku.*

Je skvělé, že můžeme navazovat kontakt, můžeme si naslouchat, být spolu. Vztahy ale netvoříme jen mezi sebou, ale i s Bohem. To nejde pomocí tohoto provázku, ale například pomocí modlitby:

Pane, děkujeme, že nejsme na světě sami. Děkujeme za druhé lidi. Posiluj naši snahu užívat tento dar. Pomáhej nám, abychom se nenechali odradit neshodami a nedokonalostmi našich povah, abychom tě pouštěli do našich vztahů. Děkujeme, že do nich chceš přicházet. Amen.